

ГЛАВА 7.

Иона пада въ клѣтката.

Мышката са мъчи да преде призмата.

— О, добричката ми Недія! извика Главкъ като четеше отговора на Иона. Ты си найчистата отъ сичкытъ писмоноосцы, които сж опознали земята съ небето! Какъ мож да та наградиж?

— Ты ма награди вече отговори злочестата Тессалийка.

— Утрѣ! утрѣ! че какъ да премниж азъ тѣзи часове до утрѣ.

Страстныиъ Главкъ не оставяше Недія да си отиде, ако и тя да са пригвои много пѣти; той я принуждаваше да му повтарѣ едно подирь друго съка дума отъ краткыя ѣ разговоръ съ Иона, и хпильды пѣти, като забравяше нещастieto на злочестото момиче, запыгваше я за различнытъ измѣненіи на физиономіята на любовницата и на часа като са осыгаше искаше извиненіе за захласванъето си, като я молише да слѣдува прекъснѣтата си приказка. Тѣзи минути, краткы и радостны за него, бѣхж за Недія жалостны и скърбны; гасняше вече вечернята зора и ноцъта растылаше насѣкъдъ тъмни-кавото си покрывало а Главкъ не пушаше еше Недія да си отиде нито бѣ приготвилъ еше отговора и новытъ цвѣты които щеше да проводи на Иона.

А когато Недія замшиж доде Клодїѣ нечакано съ разны другиѣ приятели които весело го подигравахж, дѣто са е былъ затворилъ цѣлъ день въ къщи и са отстранилъ отъ веселото имъ общество и отъ обыкновеннытъ развлечения; тѣ го каняхж да са съедини и да са предаде на разнытъ увеселеніи които доставятъ на онзи градъ ношгта и деньгъ. Въ онзи епоха, какъто и днесъ въ южна Италия, (защото нема на свѣта друго мѣсто, което, слѣдъ загубванъето на величieto си, да пазн тѣѣ твърдо древиытъ обычаи) онѣзи жители намѣрвахж наслажденіе да са берягъ вечерь подъ портикытъ на храмоветѣ, или въ градиныгъ и слушахж музыката или распѣитѣ на поетвыгъ и посрѣщахж истичанъето на луната съ свѣжано вино. Главкъ въ цвѣта тогасъ на възраста си не можаше да са обхожда къмъ тѣхъ като нѣкой мизантропъ, освѣнъ туй поради безмѣрната радость която го вълнуваше, той имаше нужда отъ едно развлечения. Той съ благодареніи пріе предложеніето на приятелитѣ и сичкытъ заедно са управихж къмъ многолюднытъ и освѣтены улицы на града.

Въ туй време Недія са връщаше у Иона, която преди малко бѣше излѣзла. Съ голѣмо равнодушіе тя попыта къдѣ е отишла.